

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3To/52/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8116010009
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Halkociová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8116010009.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Moniky Halkociovej a sudcov JUDr. Mariána Sninského a Mgr. Iva Maruščáka na verejnom zasadnutí konanom dňa 19.10.2023, v trestnej veci obžalovaného A. B. pre pokračujúci zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. a) Tr. zákona a iné, o odvolaní obžalovaného A. B. a okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 33T/1/2016 zo dňa 19.05.2022, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 3 Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

obžalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D. XXX, okr. Sabinov

u k l a d á :

Podľa § 212 ods. 4 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zákona pri neexistencii poľahčujúcej okolnosti a existencii priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h/ Tr. zákona, § 42 ods. 1 Tr. zákona, § 41 ods. 2 Tr. zákona, § 39 ods. 1 Tr. zákona s ú h r n ý trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona u r č u j e skúšobnú dobu podmienene odsúdenia na 5 (päť) rokov.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona r u š í výrok o treste uloženom obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 1T/39/2016 zo dňa 20.05.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2To/40/2020 zo dňa 19.08.2021, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného A. B..

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom uznal súd prvého stupňa obžalovaného A. B. za vinného z pokračujúceho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Tr. zákona v jednočinnom súbehu s pokračujúcim

zločinom porušovania ochrany rastlín a živočíchov podľa § 305 ods. 1 písm. a/, ods. 5 písm. b/ Tr. zákona, v bode 2 formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona, ktorého sa dopustil tak, že

- 1. / v dobe od 1.7.2011 do 31.10.2011 ako živnostník podnikajúci okrem iného aj v oblasti ťažby dreva, nad rámec súhlasu vlastníka a v rozpore s ustanoveniami § 47 ods.1, ods.3 a § 47 ods.8 zákona č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov, dal svojim pracovníkom pokyn na výrub stromov v okolí rieky Torysa za účelom predaja z nich získanej drevnej hmoty, kde v úseku riečneho kilometra 44,600 až 45,400 k. ú. Drienov z ľavého brehu rieky Torysa bolo jeho pracovníkmi zrezaných na parcelách EKN č. 1090 a EKN č.5009 celkom 20 kusov stromov topoľ („Populus“) o celkovej spoločenskej hodnote 101.752,22 eur, pričom získanú drevnú hmotu o objeme 228,96 m³ mfile_0.png

file_1.wmf

file_2.png

file_3.wmf

odpredal doposiaľ nestotožnenej osobe, čím takto spôsobil majetkovú škodu v celkovej výške 10.440,- eur, z toho 6.090 eur pre Slovenskú republiku v správe Slovenského vodohospodárskeho podniku, š. p. Radničné námestie 8, Banská Štiavnica a 4.350 eur pre Slovenský pozemkový fond, Búdkova 36, Bratislava, ako aj z pravého brehu rieky Torysa za totožných okolností bolo v úseku riečneho kilometra 41,600 až 43,000 k. ú. Drienov z pravého brehu rieky Torysa jeho pracovníkmi zrezaných celkom 98 kusov stromov druhu Topoľ čierny („Populus nigra Italica“), 4 kusy stromu Čerešňa („Cerasus“), 9 kusov stromu druhu Vŕba („Salix Linne“) a 3 kusy stromu druhu Jelša („Alnus“) o celkovej spoločenskej hodnote 218.922,13 eur, pričom získanú drevnú hmotu o objeme 425,75 m³ odpredal doposiaľ nestotožnenej osobe, čím takto spôsobil majetkovú škodu Slovenskej republike v správe Slovenského vodohospodárskeho podniku, š.p. Radničné námestie 8, Banská Štiavnica vo výške 19.560,- eur a Slovenskej republike, zastúpenej Okresným úradom Prešov, Odborom starostlivosti o životné prostredie, Námestie mieru 2, Prešov , škodu na životnom prostredí v podobe ujmy na spoločenskej hodnote vyrúbaných stromov vo výške 320.674,35 eur,

2./ v dobe od 1.11.2011 do 20.12.2011, po tom, ako využil na legálny prístup k rieke Torysa v úseku riečneho kilometra 28,000 až 38,000 kúpno-predajnú zmluvu číslo C3f/54/11 zo dňa 4.5.2011, uzatvorenú medzi spoločnosťou E., F., C., F. XX, ktorej konateľom bol nebohý G. H. B. a Slovenským vodohospodárskym podnikom š. p. , odštepným závozom Košice, predmetom ktorej bolo odstránenie drevnej hmoty vzniknutej pri realizácii zabezpečovacích prác pri rieke Torysa v uvedenom úseku, po vzájomnej dohode nad rámec súhlasu vlastníka a v rozpore s ustanoveniami § 47 ods.1, ods.3 a § 47 ods. 8 zákona č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov, dal svojim pracovníkom pokyn na výrub stromov z brehových porastov v okolí rieky Torysa za účelom predaja z nich získanej drevnej hmoty, na základe čoho v úseku riečneho kilometra 28,000 až 38,000 v katastrálnom území obcí Drienov, Lemešany, Šarišské Bohdanovce, Janovík, Bretejovce a Seniakovce, okres Prešov z ľavého a pravého brehu rieky Torysa bol pracovníkmi E. , s. r. o. a pracovníkmi A. B. vykonaný výrub stromov a to 122 kusov druhu Topoľ kanadský („Populus x canadensis“) o celkove spoločenskej hodnote 270.238,43 eur a trhovou hodnotou drevnej hmoty o objeme 640,50 m³ vo výške 28.900 eur, ktorú z väčšej časti odviezli na skládky a odpredali, čím takto spôsobili majetkovú škodu v celkovej výške 28.900 eur, z toho Slovenskej republike v správe Slovenského vodohospodárskeho podniku, š. p. Radničné námestie 8, Banská Štiavnica vo výške 25.583,- eur, pre Slovenský pozemkový fond, vo výške 553 eur a pre ďalších vlastníkov dotknutých pozemkov vo výške 2.764 eur, ktorých zastupuje Lesy SR, š. p. , OZ Prešov a Slovenskej republike zastúpenej Okresným úradom Prešov, Odborom starostlivosti o životné prostredie, Námestie mieru 2, Prešov, škodu na životnom prostredí v podobe ujmy na spoločenskej hodnote vyrúbaných stromov vo výške 270.238,43 eur.

Za to mu podľa § 212 ods. 4 Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zákona, § 37 písm. h/ Tr. zákona, § 41 ods. 2 Tr. zákona, § 39 ods. 1 Tr. zákona uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov. Podľa § 49 ods.1 písm. a/ Tr. zákona výkon trestu odňatia slobody podmienične odložil a podľa § 50 ods.1 Tr. zákona určil skúšobnú dobu podmieničného odsúdenia na 3 roky.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku poškodených Lesy SR, štátny podnik, Slovenský pozemkový fond, Slovenský vodohospodársky podnik, štátny podnik, s ich nárokmi na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podali odvolanie tak prokurátor, ako aj obžalovaný A. B..

Prokurátor svoje odvolanie podal v neprospech obžalovaného vo výroku o treste a v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že považuje trest uložený okresným súdom za neprimerane mierny. Trestný zákon umožňuje v ustanovení

§ 212 ods. 4 uložiť jeho páchatelovi v prípade uznania viny trest odňatia slobody na 3 roky až 10 rokov. Keďže bola u obžalovaného vzhľadnutá priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zákona, pretože spáchal viac trestných činov podľa § 38 ods.4 Tr. zákona sa dolná hranica trestnej sadzby zvyšovala o jednu tretinu na 5 rokov a 4 mesiace. Poukázal ďalej na to, že obžalovaný bol doposiaľ sedemkrát súdne trestaný, naposledy rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 1T/39/2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2To/40/2020, ktorým bol odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. a) Tr. zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania ochrany stromov a krov podľa § 306 ods. 1 Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere dvoch rokov, ktorého výkon bol podmienene odložený na skúšobnú dobu 3 roky. U obžalovaného sa jedná o špeciálneho recidivistu, lebo sa dopúšťa druhovo totožnej trestnej činnosti. Prokurátor poukázal aj na výšku spôsobenej majetkovej škody a škody na životnom prostredí, preto je podľa neho zrejmé, že ukladanie predchádzajúcich trestov odňatia slobody s podmienenečným odkladom pre jeho výkon nemali na páchatel'a žiadny preventívny účinok. K dĺžke trestného konania uviedol, že trestné stíhanie bolo začaté dňa 21.11.2011 a obžaloba bola podaná dňa 18.12.2015, dĺžka prípravného konania bola determinovaná náročnosťou znaleckého dokazovania, množstvom vykonaných procesných úkonov, ako aj vykonaním právnej pomoci do Poľska. Preto navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a uložil obžalovanému nepodmienený trest odňatia slobody, a pre výkon tohto trestu navrhol obžalovaného zaradiť do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovaný v dôvodoch odvolania uviedol, že napadnutý rozsudok je podľa jeho názoru zmätočný a nepreskúmateľný, predovšetkým z výrokovej časti nie je podľa odvolateľa zistiteľné, podľa ktorého Trestného zákona súd vo veci rozhodol, nakoľko Trestný zákon č. 300/2005 Z. z. bol od jeho prijatia medzičasom viackrát novelizovaný. Okresný súd odôvodnil svoje rozhodnutie tým, že vychádzal z výpovede jeho pracovníka I. J., obhajoba však namieta, že ani jeden z jeho pracovníkov nepotvrdil skutočnosť, ktorú tvrdí okresný súd, že mal niektorému z nich dať priamy pokyn na výrub stromov uvedených v rozsudku. Preto hodnotenie dôkazov jednotlivo ako aj v ich vzájomnej súvislosti je podľa odvolateľa v rozpore so základnými zásadami Trestného poriadku, čím je nezákonné a nesprávne. Jediným dôkazom je výpoveď svedka I. J., pričom okresný súd uviedol, že nemal dôvod neveriť uvedenému svedkovi, avšak z výpovede svedka na hlavnom pojednávaní dňa 17.5.2018 plynie, že tento na otázku obhajcu uviedol, že nebol zamestnancom obžalovaného ani s ním nijako nespolupracoval. Svedok J. povedal, že robili pre B. a ten im povedal odkiaľ začínajú a oni robili a I. robil za B., robili z jednej strany a potom prešli na druhú. Svedok jednoznačne označil osobu, ktorá im dávala pokyny, bohužiaľ už B. zomrel. Ďalej dal do pozornosti výpoveď svedka G. C. B., ktorý uviedol, že mali v tom prsty K. a I. J. a mali to robiť v noci a čerstvo zrezané stromy im mali vodohospodári odpredať. Dohodnutých bolo 650 ton, ale reálne to mohlo byť asi 200 ton. Svedok ďalej uviedol, že nemal vedomosť o tom, aby B. dával pokyny na rezanie stojacich stromov. Výpoveď svedka J. je jediný usvedčujúci dôkaz, o ktorý okresný súd opiera vinu obžalovaného B.. Práve I. J. usvedčil na hlavnom pojednávaní B., pred súdom vzniklo viacero nezrovnalostí a podľa ustálenej súdnej praxe nie je možné vinu založiť len na výpovedi jediného svedka. Na takúto situáciu zákonodarca myslel a v trestnom konaní zakotvil zásadu in dubio pro reo, v pochybnostiach v prospech obžalovaného. Preto navrhol, aby krajský súd pri uplatnení zásady trestného práva „in dubio pro reo“, „v pochybnostiach v prospech obžalovaného“, postupoval podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku, aby zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu a aby obžalovaného spod obžaloby oslobodil, alebo aby vrátil vec okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Na základe podaného odvolania postupoval krajský súd v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im

predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku.

Uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 33T/1/2016 zo dňa 16.05.2022 bolo trestné stíhanie proti obžalovanému G. H. B., na ktorého prokurátor podal obžalobu pre skutok, ktorý sa stal v dobe od 1.11.2011 do 20.12.2011 právne kvalifikovaný ako zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. a) Tr. zákona v jednočinnom súbehu so zločinom porušovania ochrany rastlín a živočíchov podľa § 305 ods. 1 písm. c), ods. 5 písm. b) Tr. zákona, zastavil podľa § 290 ods. 1 Tr. poriadku, § 281 ods. 1 Tr. poriadku z dôvodu uvedeného v § 9 ods. 1 písm. d) Tr. poriadku, pretože obvinený dňa XX.XX.XXXX zomrel.

V posudzovanej trestnej veci bolo, podľa názoru krajského súdu, na súde prvého stupňa vykonané dokazovanie v takom rozsahu, ako to bolo v zmysle ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. poriadku pre správne zistenie skutkového stavu nevyhnutné. Prvostupňový súd dôkazy vyhodnotil spôsobom uvedeným v ustanovení § 2 ods. 12 Tr. poriadku a takýmto postupom dospel k správnym skutkovým záverom.

Aj podľa názoru krajského súdu, vzhľadom na vykonané dôkazy, bolo v posudzovanej veci nepochybne preukázané, že skutok tak, ako ho prvostupňový súd ustálil, sa stal, a že ho spáchal obžalovaný a to aj napriek tomu, že jeho spáchanie popieral. V prípravnom konaní obžalovaný B. uviedol, že on len kúpil od B. a B. drevo, konkrétne topole, išlo o drevo vyťahnuté z rieky, on nedal príkaz stojace drevo rezať, už vyťažené drevo orezávali od konárov K. J. a C. L., drevo vozil M. K., on drevo vozil len do L., inému drevo nepredal, N. s. r. o. mu predal 203 m³ dreva a E. & I. s. r. o. 283 m³, potom ešte v zime kúpil znovu drevo od B., v decembri 2011 jeho ľudia a to K. J., M. K. a M. O. a C. L. a boli tam aj pracovníci od B., polícia zastavila činnosť a potom sa pokračovalo začiatkom roku 2012, lebo B. znovu dostal povolenie. Drevo do doby decembra 2011 sa len navážalo k Hummeru, nič sa nestihlo predať, on drevo nepredával, iba B.. Videl, že na skládku jeho pracovníci vozili aj čerstvo zrezané stromy, ale nevie, kto ich zrezal alebo dal zrezať. Na otázku, ako si vysvetľuje, že pohyb vozidla N. I. sa zhoduje s pohybom jeho vozidla Tatra ev. č. F. XXX H. v týchto miestach uviedol, že meno I. mu nič nehovorí, mohli to robiť B. a J.. On o kamiónoch nevie, on vozil drevo iba do L.. Pri ďalšej výpovedi však už obžalovaný zmenil výpoveď a priznal, že dva kamióny chcel vyviezť do Poľska, ale zastavili ich policajti.

Obžalovaný A. B. v prípravnom konaní poprel spáchanie druhého skutku a uviedol, že doklady o pôvode dreva zo dňa 14.12.2011, 21.12.2011, 17.02.2012 sú falošné, je tam jeho ciacha a mala by byť B., keď je tam E.&I., obžalovaný tieto doklady nevydával, také množstvo dreva sa nezmesť na jeho vozidlo, vojde sa na ňu max 10 m³. Toto drevo on od E.&I. nekupoval, tie doklady podľa obžalovaného vydal B. a bolo to urobené dodatočne, aby G. B. sedelo množstvo dreva od vodohospodárov. (Ide ale podľa názoru súdu o doklady, ktoré predložil SVP š. p., ide o drevo, ktoré predal E.&I. a bolo prevážané na vozidle Tatra patriacej B.). Tatra zvažala drevo od Torusy pre B. na skládky, ale už nie zo skládok. On zmluvu medzi SVP š. p. a E.&I. nevidel, len B. im povedal, že majú zvažovať len drevo, ktoré ležalo na brehu. B. nazvávané drevo predával aj sám. Drevo, ktoré chcel predať Poliakom, bolo to, ktoré kúpil od B., ide o drevo, keď tam prišla polícia. Obžalovaný B. uviedol, že svojim pracovníkom nedával pokyn na rezanie stojacich stromov a ani nepočul, aby dával také pokyny B..

Svedok G. A. P., úsekový technik v Slovenskom vodohospodárskom podniku, š. p., odštepny závod Košice, Správa povodia Hornádu a Bodvy, prevádzkové stredisko Prešov, uviedol, že v danom úseku realizoval správca vodných tokov po povodniach v roku 2010 v rámci protipovodňových opatrení pri vyhlásenom II. stupni povodňovej aktivity zabezpečovacie práce v zmysle § 17 zák. č. 7/2010 Z. z. o ochrane pred povodňami a to vo viacerých etapách, v druhej etape a to od apríla až do júna 2011, ktoré pozostávali z odstraňovania zátarasov (podmytých a padnutých stromov z prietochného profilu), ktoré boli maximálne do 1,5 m od brehovej čiary, jednalo sa asi o 15 ks topoľa, ktoré boli podmyté. Tieto práce realizovala spoločnosť C. s. r. o. v úseku riečny kilometer 45,000-50,000 a spoločnosť Q. s. r. o. v kilometri 40,000 – 45,000. Spoločnosť Q. s. r. o. sústreďovala drevnú hmotu zo zátarasov na medzisklárky prevažne na ľavú stranu vodného toku rieky Torusy (95 %) a zvyšných 5% na pravú stranu brehu rieky. Počas týchto prác SVP š. p. ako objednávateľ prác vykonával dozor nad priebehom a rozsahom vykonaných prác podľa stavebných denníkov a po ukončení objednávateľ prác SVP š. p. a dodávateľa Q. vykonali písomný záznam o odovzdaní a ukončení prác. V tom období, do 1.7.2011, nebol v uvedenom úseku zistený žiadny nepovolený výrub stromov. Spoločnosť Q. dostala na odstránenie závad termín do 15.7.2011, C. ukončil práce 27.5.2011. K nepovolenému výrubu stromov došlo až počas prác realizovaných spoločnosťou N. s. r. o., zastúpenej R. N., ktorá spoločnosť

vykonávala samotné odstránenie nazhromaždeného dreva po spoločnostiach Q. a C.. Správca povodia zistil nepovolený výrub 4.10.2011 a to v km 41,600, kde boli stromy vyrúbané vo vzdialenosti do 35 metrov od brehu, následne mapoval breh smerom na Drienovskú Novú Ves, kde boli vyrúbané stromy vo vzdialenosti 15 metrov od brehu, väčšinou sa jednalo o topole, ale aj čerešne a vrby, došiel až ku kafilérii v km 43,000, kde boli čerstvo zrezané topole, na konároch bolo ešte vidno zelené nezvädnuté listy, išlo o čerstvú krádež, nadriadený to oznámil Okresnému úradu Prešov dňa 6.10.2011. Následne pri obhliadke 24.10.2011 spolu s políciou zistili neoprávnený výrub 98 ks topoľa, 3 ks jelše, 4 ks čerešne a 9 ks vrby. Spoločnosť Q. vytiahla kalamitné drevo na skládky a toto bolo následne odpredané Slovenským vodohospodárskym podnikom š. p. spoločnosti N. s. r. o. na základe zmluvy C3f/65/11, povedal im, aby brali drevo iba z ľavej strany rieky, pri každej nakládke mal byť prítomný aj G. P., ale to tak nefungovalo, podpísal im štyri doklady o pôvode dreva a to 25.8.2011 na 119,16 m?, 20.9.2011 122,25 m?, 3.9.2011 13,59 m?. Svedok G. P. uviedol, že vie, že na odvoz drevnej hmoty si N. najal obžalovaného B.. Prevzali si 255 m? dreva a zostalo tam ešte 110 m? dreva. Svedok G. P. poprel tvrdenie svedka B., ktorý tvrdil, že pri odovzdaní dreva bol fyzicky prítomný aj svedok P., ten iba podpísal vyššie uvedené doklady.

Uvedené skutočnosti plynú aj z listinných dôkazov, ktorými sú kúpnopredajná zmluva medzi predávajúcim SVP š. p. a kupujúcim N. s. r. o. zo dňa 07.07.2011, ako aj z dokladov o pôvode dreva. Zo zmluvy o dielo medzi obstarávateľom C. s. r. o. a zhotoviteľom E. s. r. o. plynie, že jej predmetom bolo odstraňovanie zátarasov a odstránenie naklonených stromov, ktoré majú tendenciu padnúť do toku na úseku Torysa Drienovská Nová Ves- Kendice rkm (riečnom kilometri) 45,000-50,000 zo dňa 3.6.2011. Z kúpnopredajnej zmluvy medzi SVP š. p. a E. s. r. o. č. C3f/41/63/11 zo dňa 07.07.2011 plynie, že jej predmetom bol predaj drevnej hmoty z rkm 45,000-50,000, teda od ústia Drienovského potoka po cestný most Haniska.

Svedok C. Q., konateľ spoločnosti Q. s.r.o. uviedol, že na základe zmluvy so SVP š. p. vykonali práce na odstraňovaní následkov povodní v rkm 45,000-50,000 od začiatku obce Drienov, od salaša až po ústie Novoveského potoka po pravej strane, na ľavej strane od kafilérie z ľavobrežnej strany Torysy, miesta im ukázal G. P., mali odstraňovať podmyté stromy a naklonené do toku Torysy, drevo skladali na šesť miest určených G. P.. Práce odovzdali 01.07.2011, nedostatky odstránili do 15.07.2011, ich spoločnosť nerealizovala odvoz dreva. Svedok R. B., konateľ spoločnosti N. s. r. o. uviedol, že získali od SVP š. p. zákazku na kúpu dreva zo sprietočnenia toku koryta rieky Torysa od rkm 40,000-45,000. G. N. A. zo SVP š. p. im ukázal odkiaľ môžu odviezť drevnú hmotu, potom bol na mieste 20.08.2011, lebo drevo predal obžalovanému A. B., bol tam aj G. P., A. B. si pomocou mechanickej ruky vyberal z kopy a triedil a nakladal drevo na TATRU 815 F. XXX H. asi od 10.00 do 16.00 hod. vtedy mu predal asi 119,16 m? dreva, drevo mu predal aj 03.09.2011 a 20.09.2011. Svedok B. nevidel, aby niekto pilil stromy, videl len pilčíka obžalovaného B., ktorý rezal drevo a nakladal pomocou mechanickej ruky.

Svedok G. M. S., v tom čase vedúci prevádzkového strediska Prešov SVP, š. p. OZ Košice uviedol, že v roku 2010 pri povodniach došlo k vybreženiu rieky Torysa, v rámci zabezpečovacích prác boli vytypované úseky na vodnom toku od Prešova po Seniakovce, za tým účelom bola 25.2.2011 podpísaná zmluva so spoločnosťou C. s. r. o., predmetom ktorej bolo odstraňovanie zátarasov a odstránenie naklonených stromov, ktoré majú tendenciu spadnúť do rieky, maximálne do jedného metra od brehovej čiary alebo mali podmytý koreňový systém. Spoločnosť C. mala podpísanú zmluvu len na výkon prác, nie na odber drevnej hmoty, na odber drevnej hmoty podpísal SVP š. p. zmluvu so spoločnosťou E. s. r. o. a to kúpnopredajnú zmluvu C3f-41-54-11, pričom išlo odhadom o 600 ton dreva. Dňa 01.03.2011 odovzdal svedok S. stavenisko spoločnosti C., práce boli ukončené 22.03.2011 a stavba bola prevzatá na základe záznamu, fyzicky uvedený úsek prešiel pracovník A. C., dňa 29.11.2011 odovzdal stavbu za účelom odstránenia drevnej hmoty v riečnom km 28,000-38,000 spoločnosti E. s. r. o. za účelom odstránenia zátaras z toku a odvozu dreva, ktoré tam už bolo odhadom iba 200 ton. Dňa 21.12.2011 im polícia oznámila, že je v povodí okolo 38,000 km vykonávaná nezákonná ťažba dreva, následne kolega G. P. a ďalší pracovníci na mieste samom zistili nezákonný výrub minimálne 76 topoľov, osobne prišiel na miesto aj svedok G. S., aj keď mal v tom čase dovolenku, kde videl naloženú drevnú hmotu topoľ na kamiónoch s poľskými ŠPZ, ktorá jednoznačne nepochádzala zo zátarasov, ale zo samostatne stojacich stromov, išlo o cca 72 t drevnej hmoty.

Obžalovaného A. B. zo spáchania skutku usvedčuje predovšetkým výpoveď svedka I. J., ktorý tak v prípravnom konaní ako aj v konaní pred okresným súdom (po prečítaní zápisníc z prípravného konania) uviedol, že vykonával práce v inkriminovanom čase a mieste brigádnicky pre obžalovaného B., ktorý ho

za to vyplácal, raz ho vyplatil aj B., pracovali tam od jesene 2011 do jari 2012, asi týždeň s ním vykonával pilčičke práce aj C. L.. Obžalovaný B. mu povedal, že má rezať všetko zaradom, že je to vybavené na povodí, rovnako mu povedal aj G. B., rezali hlavne krajšie topole, teda rovné a to od Hummera po Agip po oboch stranách, približovanie dreva vykonával aj M. O., (ktorý vykonával práce pre obžalovaného B.) a M. I. (vykonával práce pre G. H. B.), následne drevo odvážali poľskí kamionisti. Túto skutočnosť potvrdzuje jednak výpoveď svedkov policajtov, ktorí pri reštaurácii Hummer pristihli obžalovaného B., dva poľské kamióny ako aj výpoveď svedka K.. Pri previerke výpovede na mieste samom označil svedok I. J. pne, ktoré zrezal. Ďalej svedok I. J. uviedol, že so starými stromami pracovali asi týždeň, potom im obžalovaný B. povedal, že budú rezať stojace topole okolo Torysy. Pracoval tam O. s traktorom, on s ním chodil na traktore, stromy rezal svedok aj C. L., obžalovaný im ukázal čo majú rezať, oni boli v domnení, že je všetko legálne, lebo tam chodili kamióny, neskôr im obžalovaný B. aj B. ukazovali od Hummera úsek, kde majú rezať, B. povedal, že je všetko vybavené. Keď sa pokazil B. traktor, I. jazdil na B. traktore, vtedy O. s nimi nepracoval, lebo by nemal na čom jazdiť. O. tam pracoval asi dva týždne s traktorom, s Tatrou by to všetko nezvládli. Svedok I. J. vyvrátil tvrdenia obžalovaného B., že by v čase skutkov pracoval v ČR pre M. S., pre neho pracoval pred uvedeným skutkom. S. S. pozná, lebo pracoval pre B. aj pri Michalovciach, S. robil pri Michalovciach to, čo robil B. pri Prešove. Od R. B. on pokyny nedostával. Pri konfrontácii svedok C. L. priznal, že I. J. pracoval pri Toryse a spolu orezávali vyťahnuté stromy, keď sa ho vyšetrovateľ opýtal, na zmenu vo výpovedi už L. zmenil výpoveď a uviedol, že tam I. J. nebol, že on sa pomýlil. Pri konfrontácii so svedkom O. svedok I. J. popísal presne trasu, kde parkovali traktor v Petrovanoch a Lemešanoch a ako prichádzali autom ku traktoru a ako išli na traktore k Toryse. Svedok I. J. pri ďalšej výpovedi potvrdil, že pre obžalovaného vykonával pilčičke práce a to tak, že týždeň pripravovali už na kopách poukladané drevo, ktorá K. vozil do Kronospanu, ale bolo odvážané aj kamiónmi do Poľska, kamióny nakladal K.. Potom ich obžalovaný B. poslal na pravú stranu, kde pracoval aj M. O., B. im povedal, že majú rezať aj stojace stromy, zrezali podľa pokynu B. asi 60 stromov, rezal aj L., zrezané stromy vozil K. ku ceste a odtiaľ ich brali Poliaci kamiónmi, O. používal stále ten istý traktor, ktorý stál na dvore v Petrovanoch. Uvedené svedok potvrdil aj pri previerke výpovede na mieste samom.

Svedok M. O. najskôr uviedol, že bol len jeden deň s traktorom vyťahovať pre B. stromy z Torysy a to pri Hummeri, traktor sa potom pokazil. Neskôr po otázke vyšetrovateľa, že svedok K. uviedol, že pri Toryse svedok O. pracoval viac ako jeden deň, svedok O. zmenil výpoveď a uviedol, že pracoval na viacerých úsekoch, ale len vyťahoval vozidlo svedka K., keď zapadlo. Práce vykonával podľa toho, ako mu ukázal K. J.. On obsluhoval traktor Zetor7245UKT, mal tam pracovať týždeň, ako odmenu za to, že mu obžalovaný doviezol palivové drevo v hodnote 250 eur, on vyťahoval z rieky vyvrátené stromy a to navijakom, vytiahol asi 4 stromy a navijak sa pretrhol, vtedy tam pracoval aj K. J., C. L. je brat obžalovaného a aj ten asi pracoval pri Toryse, K. J. je jeho spolužiak.

Zo spáchania skutku kladeného za vinu obžalobou prokurátora je obžalovaný A. B. usvedčovaný aj výpoveďou svedka K. J., ktorý uviedol, že ho oslovil obžalovaný A. B., v úseku, kde bolo medzi Drienovom a Petrovanami čistené koryto rieky od napadaných stromov, drevo ťažili iné spoločnosti, B. tie stromy odkúpil od spoločnosti B. N. s. r. o., on pracoval spolu so svedkom K., pracoval tam aj jeho brat I. J. s motorovou pilou a M. O., ktorý obsluhoval lesný traktor určený na ťažbu dreva, ktorý rovnako ako TATRA patril obžalovanému B.. Pilčičke práce vykonával aj C. L., B. im ukázal skládky dreva, ktoré oni piati spracovávali a to tak, že vyťažené drevo rezali na kusy a naložili na TATRU a zložili na miesto určené pri ceste, drevo bolo na viacerých kopách pozdĺž toku rieky, išlo o celé kmene aj s koreňmi, potom drevo odviezli kamióny, ktoré šoférovali dvaja Poliaci. Okrem dreva, ktoré už bolo vyťažené z rieky na pokyn obžalovaného B. rezali aj stojace zdravé stromy a to topole, vrbu, jelše a čerešne. Stromy rezal I. J., O. a L., išlo o stromy vo vzdialenosti 20 metrov od toku, možno aj viac, vyrezali asi 100 stromov, chodil tam iba obžalovaný B., nikto iný tam nechodil, išlo asi o 500 m³ drevnej hmoty, ktorú odviezli Poliaci na dvoch kamiónoch asi dvanásťkrát, na jedno auto sa vojde asi 25 m³ dreva, drevo nakladala TATRA, drevo riadne ociachovali B. ciachou, on vypisoval doklady pre Poliakov, Poliaci brali iba zdravé stromy, išlo o ťahač zn. MAN TBU95RN a DAF GSP 61 KY, a s Poliakmi komunikoval obžalovaný B. a platili v hotovosti, niekedy prevzal peniaze aj svedok J.. Cena bola 40 eur za 1m³. Svedok K. J. následne pri previerke na mieste samom označil nelegálne zrezané stromy.

Svedok K. J. pri ďalšej výpovedi k ďalšiemu úseku v prípravnom konaní uviedol, že v jari 2011 pracoval na úseku od C. po Drienov, od jesene 2011 bola robená druhá etapa od Drienova- Hummera po čerpaciu stanicu Agip, na nej pracoval spolu s bratom I. J., M. O. a M. K. pre obžalovaného A. B., bol tam ešte M. I. a ešte jeden pán, ktorí robili pre G. B.. Obžalovaný B. im povedal, aby rezali topole ako na prvej

etape, žiadne stromy z vody oni neťahali. Drevo sa nakladalo na poľské kamióny denne 50 m3 a tenšie drevo sa vozilo do Kronospanu. Svedok K. J. od poľských vodičov preberal peniaze za drevo v hotovosti, v priebehu dňa mu obžalovaný B. volal, či majú drevo, aby zavolať Poliakom. Na miesto v decembri 2011 prišli policajti, bol tam aj B. a nariadili im zložiť drevo z kamiónov, vtedy B. volal B.. Pri ďalšej výpovedi svedok uviedol, že mal pocit, že G. B. vybavil zákazku u SVP š. p. a posunul to ďalej B.. Na hlavnom pojednávaní uvedený svedok zmenil výpoveď v prospech obžalovaného B., keď uviedol, že on len s M. K. manipulovali s drevom vyťahnutým z Torysy, v diaľke počul zvuk píly, ale on stromy nepíli, ani nevie, kto ich mohol rezať. Po prečítaní výpovedí z prípravného konania však aj tento svedok uviedol, že už uplynula určitá doba (v tom čase to bolo 7 rokov), a že on nebol prítomný pri rezaní, ale brat mu to povedal. Následne svedok uviedol, že v prípravnom konaní vypovedal pravdu.

Svedok A. H. potvrdil, že pri jeho dome v Lemešanoch parkoval asi trikrát traktor, ktorý ťahil drevo, požiadali ho o to dvaja pracovníci (podľa výpovede svedka K. J. to bol I. J. a O.), okolo domu chodila aj Tatra s hydraulickou rukou. Svedok M. L. potvrdil, že pri susedkinom dome parkoval lesný traktor červenej farby s navijakom. Svedkyňa H. M. potvrdila, že pri jej rodinnom dome parkoval lesný traktor, chodili ho parkovať dvaja muži, traktor parkovali niekedy na jar 2011 mesiac, možno aj dlhšie. Aj táto svedkyňa M. teda vypovedala v zhode s výpoveďou svedkov J., a síce, že svedok O. nepracoval pri rieke Toryse jeden deň ako to spočiatku uvádzal, ale že pracoval dlhší čas.

Svedok M. K. uviedol, že v lete 2011 vykonával práce pre obžalovaného A. B., pracoval na nákladnom motorovom vozidle TATRA 815 F. XXX H. s hydraulickou rukou, ako pilčík s ním pracoval K. J. a od obce Petrovany až ku bývalej kafilérii pred obcou Drienov manipulovali drevo vyťažené z rieky a hrubé kmene zväžali na skládky a tenké do priemeru 8 cm odvážal ihneď ako vláknu do Kronospanu na spracovanie, kde takto odviezol asi 15 áut po 10 m³ dreva. Práce trvali dva mesiace, nepracovali každý deň. V poradi v druhom výsluchu už uviedol, že tam pracoval aj C. L. a že práce trvali asi 1,5 mesiaca v auguste a septembri 2011, drevo vozil len do Kronospanu. V tom čase vozil drevo a to dub v obci Šemša pre obžalovaného B.. Mohol vozit' do Kronospanu aj brezy zo Šalgovíka. Na otázku, či obžalovaný B. drevo vozil aj do Poľska svedok najskôr uviedol, že nie a potom že neskôr sa drevo vyťahnuté z rieky Torysa pripravovalo pri Hummeri a odtiaľ brali drevo Poliaci na kamiónoch. Svedok poprel, aby sa podieľal na ťažbe stojacich stromov po pravej strane rieky, tam nikdy nebol. Z uvedeného plynie, že tento svedok najskôr vypovedal, že na mieste pracoval len so K. J., neskôr uviedol, že tam pracoval aj C. L., najskôr vypovedal, že všetko drevo sa vozilo do Kronospanu, neskôr pripustil, že sa drevo zväžalo aj k ceste, potom hovoril, že Poliakom drevo nevozili a neskôr pripustil, že drevo odvážali aj Poliaci, ide o nedôveryhodného svedka, ktorý postupne pri jednom výsluchu menil svoju výpoveď.

Pri ďalšej výpovedi svedok K. upresnil, že pre A. B. pracoval od leta do konca roku 2011 na prácach pri rieke Torysa na vozidle TATRA 815 ev. č. F., nakladal a odvážal drevo na skládku k modrému mostu a tenšie drevo vozil do Kronospanu. Pre B. vtedy robili aj C. L. a K. J., keď mali traktor, pracoval tam aj M. O., ktorý sa tam nachádzal v dňoch ako svedok K., on nevyťahoval drevo, ale len jeho svedka K., keď zapadol. I. J. tam vtedy nerobil, nevie o tom, aby sa tam rezalo stojaté drevo. Najskôr svedok K. jednoznačne poprel, aby on nakladal drevo na poľské kamióny, neskôr pri tom istom výsluchu už pripustil, že mohol nakladať poľské kamióny, išlo o kamióny, ktoré kontrolovali policajti. Pri konfrontácii so svedkom I. J. svedok K. opäť zmenil výpoveď v prospech obžalovaného B., keď začal tvrdiť, že síce on vozil drevo na vozidle TATRA patriacom B., ale vozil na pokyn B. a K. J., ktorý mu dával peniaze na naftu. Na otázku vyšetrovateľa, aby vysvetlil, prečo predtým hovoril, že drevo vozil do Kronospanu pre A. B. svedok odpovedal, že do Kronospanu vozil pre B. a pre G. B. vozil drevo na skládky pre Poliakov. Drevo pre Poliakov nakladal pri Hummeri, ale aj pri Drienovskej Novej Vsi, kde vydával drevo K. J.. B. dal K. Q. a on mal vozit' drevo. V Tatre mal svedok K. ciachu a lístky od B. a tie vypisoval K. J.. Svedka K. platil obžalovaný B.. B. mu povedal, aby robil, čo mu povie B. a J..

Svedok C. L. uviedol, že on na požiadanie obžalovaného, ktorý je jeho nevlastným bratom spolu s M. K. manipuloval drevo, ktoré bolo vyťahnuté z Torysy, orezával konáre motorovou pílou a M. K. drevo nakladal na Tatra a vozil k Hummeru, chodil k ním obžalovaný B. ako aj nebohý B., uvedené potvrdil aj svedok M. K. aj to, že im drevo, ktoré bolo vyťahnuté z rieky, a ktoré oni ďalej spracovávali a odvážali ukázal svedok B., v uvedenom úseku pracovali asi dva týždne. Robili len tie práce, ktoré im ukázal B. a B., v čase keď tam pracovali, nevšimli si, aby tam pracoval aj niekto iný. Pracoval pre obžalovaného pri Toryse pri Petrovanoch, pri kafilérii asi týždeň, nevie o tom, aby sa drevo ukladalo ku ceste a aby bolo vyvážené inými autami, boli tam asi týždeň, pracoval tam aj O..

Svedok M. I. uviedol, že v roku 2011 brigádniccky pracoval pre G. B., pomocou traktora vyťahoval padnuté stromy z Torysy, s ním pre B. pracoval aj nebohý A. Q., boli tam aj pracovníci spoločnosti C., ktorí pomocou bagra prehlbovali koryto, v jeho prítomnosti nikto nerezal stojace stromy. Nevidel, aby tam pracoval niekto od B., keď však pracovali v úseku od reštaurácie Hummer dolu tokom až k čerpacej stanici Agip, na druhej strane počuli a videli rezanie dreva, bolo počuť píly, bol tam traktor Zetor, ktorý sa tam potom zlomil, videl tam pracovať aj TATRU s hydraulickou rukou, videl aj skládku dreva, na mieste videl aj Toyotu, akú má obžalovaný B.. On s Q. stromy nerezali, keď prišli, neboli tam kopy dreva pri Hummeri, neskôr tam niekto navozil drevo na asi 4 kamióny. Videl pracovať na uvedenom mieste ako pilčíka I. J., ale nevidel ho píliť stromy, ani on nepracoval na traktore patriacom B.. Svedok M. I. pri konfrontácii s I. J. potvrdil, že sa tam rezali stromy a že ich rezal I. J., pre drevo potom chodila červená Tatra a drevo zväžala na skládku pri Hummeri. Pri poslednej výpovedi v prípravnom konaní svedok uviedol, že jeho o príchode poľských kamiónov informoval obžalovaný B..

Svedok G. C. B., spoločník E. s. r. o., uviedol, že v roku 2011 na základe zmluvy so SVP š. p. mali odobrať drevnú hmotu zo záatarasov z rieky Torysa, práce vykonávali v júni, mali zmluvu so spoločnosťou C., obžalovaného B. pozná, on im pomáhal pri týchto prácach, na miesta prác svedok chodil s B., ale častejšie tam chodil B. sám, mali dohodu so SVP š. p., že môžu rezať naklonené stromy, resp. stromy s podmytými koreňmi, pre A. B. pracovali štyria až piati ľudia a to C., K. a vodič na TATRE M., B. B. ľuďom hovoril, že stojace stromy nemôžu rezať, v decembri keď bol s B. skontrolovať úsek, videli tam asi 15 a viac pňov po čerstvo zrezaných stromoch, B. to oznámil S., nevie uviesť, kto tie stromy zrezal, ale ich ľudia to neboli. Drevo z úseku Hummer- Agip bral obžalovaný B.. Pripustil, že boli pri nakládke dreva na poľské kamióny aj svedok B. aj B. asi v dvoch prípadoch. Svedok uviedol, že bol prítomný, keď K. J. v krčme hovoril, že chodil rezať drevo v noci.

Svedok G. G. S. agronóm C. T. s. r. o. Drienov uviedol, že niekedy na jar zbadal na poli pri bývalej kafilérii ťažké stroje, išlo o čistenie koryta rieky, dohodol sa s nimi, že žatvu uskutočnia v júni až júli 2011, videl stromy špinavé od blata na skládkach, nevidel aby niekto rezal stojaté stromy. Pohyb TATRY 815 a traktora Zetor s navijakom videl v lokalite za nadjazdom ponad diaľnicu z obce Lemešany, kde jazdili aj po ich pozemkoch, bolo to na jeseň 2011, pôda už bola zamrznutá, pracovníci mu povedali, že čistia koryto Torysy, bolo tam asi 4-5 osôb, videl zrezané stromy padnuté na poli, videl ako Tatra vozila drevo na skládku pri Hummeri to guľatinu topoľov, bola to spústa dreva, ktoré nakladali na poľské kamióny, svedok registroval, že rezali stojace stromy.

Svedok C. L., zástupca riaditeľa OO PZ Drienov uviedol, že dňa 21.12.2011 zaznamenal s kolegom M. A. pri Hummeri dva poľské kamióny a jedno terénne auto zo Sabinova patriace obžalovanému B., oni privolali zamestnancov z SVP š. p., pretože už predtým v októbri bolo podozrenie na nelegálny výrub stromov okolo Torysy, skutočne pracovníci SVP š. p. im potvrdili, že aj v decembri 2011 bolo možné odvážať len drevo vytiahnuté z toku.

Svedok M. U. K. a F. C. S. uviedli, že pracovali pre H. K. a vozili drevo zo Slovenska, kde raz v decembri 2011 prišla polícia a nariadila zložiť z ich áut naložené drevo, bol tam aj F. A., ktorému patrilo vozidlo Tatra. Svedok H. K. jednoznačne potvrdil, že pre obžalovaného A. B. vykonávali nákup dreva a to dub, brezu a opakovane topoľ, zároveň predložil doklady spolu na 396,62 m³ topoľa, ktoré topole kúpil od obžalovaného. Neskôr už tento svedok vypovedal, že si nepamätá, od koho nakupoval drevo zo Slovenska.

Zo záznamu o vykonaní kontroly na parkovisku pri reštaurácii Hummer zo dňa 21.12.2011 a z fotodokumentácie plynie, že na mieste sa nachádzali nákladné motorové vozidlá EVČ L. XXXXX s prívesom L. naložené drevom a L. XXXXX s prívesom C. XXXXX, nákladné vozidlo F. XXX H., ktoré nakladalo drevo, prítomný bol aj A. B., ktorý expedoval drevnú hmotu topoľ, v preukaze pôvodu dreva bol uvedený odberateľ H. K. 26,13 m³.

Interpol Varšava oznámil, že držiteľom ťahača zn. MAN ev.č. Q. je N. I. a ťahača DAF ev. č. O. je spoločnosť O. V. so sídlom F.. Zo zápisnice o výsluchu svedka A. M. A. plynie, že pracuje ako vodič nákladného auta DAF O. a jazdil aj na vozidle MAN Q., ktoré patrilo N. I., s kolegom C. O. jazdili aj do okolia Prešova. Drevo vozili pre N. I., okrem iného to boli aj topole. Pri kontrolách polície mali všetky doklady v poriadku. Rovnako tak C. H. O. potvrdil, že pracuje pre N. I. v spoločnosti N. jazdil ako vodič na

Slovensko aj do okolia Prešova. Svedok N. I. potvrdil, že v období od júna do decembra 2011 nakupoval drevo zo Slovenska vrátane topoľa, pracovali pre neho C. O. a A. A., ktorí za drevo najčastejšie platili v hotovosti. Uvedené vozidlá sa podľa údajov spoločnosti Skytol nachádzali v podobných časoch ako vozidlá obžalovaného B. na rovnakých miestach.

Z vykonaného dokazovania teda nepochybne plynie, že v uvedených úsekoch pri rieke Torysa boli vykonávané na objednávku SVP š. p. práce súvisiace s odstraňovaním následkov záplav v roku 2010, ktoré vykonávali spoločnosti C. s.r.o., Q. s.r.o. a E. s. r. o. Tieto spoločnosti však drevo vyťahované z rieky, alebo zrezané stromy, ktoré boli nahnuté do rieky a mali podmyté korene, teda stromy v bezprostrednej blízkosti len zhromaždili na určených miestach, okrem spoločnosti E. s. r. o. drevo od SVP š.p. neodkúpili, ale toto nazhromaždené drevo následne kúpila spoločnosť N. T. s.r.o. a od nej a od E. s. r. o. toto drevo kúpil obžalovaný A. B.. Jednoznačne bolo preukázané, že obžalovaný B. nemal žiadne povolenie na výrub stojatých stromov, napriek tomu v čase, keď sa pracovníci, ktorí pre obžalovaného B. pracovali pri rieke Toryse a keď sa tam nachádzalo vozidlo Tatra a traktor Zetor patriace obžalovanému došlo k výrubu stojatých stromov, ktoré sa nachádzali ďalej od brehu rieky. Sporné bolo, či mal o tomto obžalovaný vedomosť. Ani krajský súd neuveril výpovedi obžalovaného B., že on pokyn na výrub nedal, keďže jednak ho z tohto usvedčovali priamo svedkovi I. a K. J., navyše aj svedok H. K. potvrdil, že on kupoval topole od obžalovaného B.. Krajský súd neuveril obrane obžalovaného B. ani v tom, že by snád s jeho vozidlami drevo ťažili jeho podriadení bez jeho súhlasu, keďže aj svedkovia K., L. a O. jednoznačne vypovedali, že pracovali pre B.. Napokon obžalovaný B. bol prítomný dňa 21.12.2011 na mieste nakládky dreva na poľské vozidlá. O tom, že išlo o nedávny výrub stromov svedčia aj ohliadky miesta činu a fotodokumentácia ako aj výpovede svedkov pracovníkov SVP š.p., ktorí potvrdili, že 04.10.2011 resp. 21.12.2011, keď sa nachádzali na inkriminovaných miestach, bolo jednoznačné, že ide o čerstvo zrezané stromy. Rozsah a výška škody boli ustálené odbornými vyjadreniami a znaleckým posudkom.

Správne zistenému skutkovému stavu potom zodpovedá aj správna právna kvalifikácia skutku ako trestného činu. Obžalovaný tým, že si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tým značnú škodu a spoločným konaním v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi na ochranu prírody a krajiny vo veľkom rozsahu sa dopustil pokračujúceho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Tr. zákona v jednočinnom súbehu s pokračujúcim zločinom porušovania ochrany rastlín a živočíchov podľa § 305 ods. 1 písm. a/, ods. 5 písm. b/ Tr. zákona, v bode 2/ formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona. Pokiaľ ide o námietky odvolateľa k tomu, že vo výroku rozsudku okresného súdu nie je uvedené, podľa kedy účinného Trestného zákona boli skutky kvalifikované, krajský súd poukazuje na znenie ustanovenia § 2 ods. 1 Tr. zákona, podľa ktorého sa trestnosť činu posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Podľa inokedy účinného zákona sa trestnosť činu posudzuje len v tom prípade, ak je tento pre páchatel'a priaznivejší. Ustanovenia Trestného zákona prijaté po zákone účinnom v čase spáchania skutkov, ktoré sa vzťahujú na prejednávaný prípad nie sú pre obžalovaného priaznivejšie oproti tým ustanoveniam zákona, ktoré boli účinné v čase spáchania skutku, a preto nie je vážnym pochybením, ak okresný súd výslovne neuviedol dátum účinnosti Trestného zákona, podľa ktorého sa posudzovala trestnosť činu.

Pokiaľ ide o výrok o treste, okresný súd správne zistil, že obžalovaný sa dopustil v prejednávanom prípade dvoch trestných činov (§ 37 písm. h) Tr. zákona), preto sa mala trestná sadzba trestu odňatia slobody zvýšiť o jednu tretinu podľa § 38 ods. 4 Tr. zákona a trest sa mal ukladať vo výmere od 5 rokov a 4 mesiacov. V odpise registra trestov má sedem záznamov, z čoho sa na neho v šiestich prípadoch hľadí, ako keby nebol odsúdený. Je treba prisvedčiť prokurátorovi, že obžalovaný B. už bol v minulosti pre druhovo totožnú trestnú činnosť odsúdený. Na druhej strane však bolo jednoznačne potrebné prihliadať na čas spáchaný od spáchania skutku ako aj na to, že trestné stíhanie je vo veci vedené viac ako šesť rokov, keď samotná obžaloba bola podaná vo veci 05.01.2016, a aj dĺžka prípravného konania bola odôvodnená pomerne rozsiahlym dokazovaním aj s vyžiadaním výsluchov svedkov zo zahraničia, na druhej strane však ide o konania, ktoré prekračuje dĺžku šiestich rokov, preto sa krajský súd stotožnil so záverom okresného súdu, ktorý ako satisfakciu za dĺžku konania priznal obžalovanému mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby. Krajský súd mal za to, že obžalovaný sa stíhanej trestnej činnosti dopustil skôr ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, a preto ukladal v súlade s ustanovením § 42 ods. 1 Tr. zákona súhrnný trest odňatia slobody, pričom za primeraný považoval trest odňatia slobody vo výmere dvoch rokov, ktorého výkon podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní piatich rokov, zároveň krajský súd zrušil rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 1T/39/2016 zo dňa 20.05.2020 vo výroku

o treste ako aj všetky ďalšie výroky na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Keďže krajský súd nezistil dôvodnosť odvolania obžalovaného, toto podľa § 319 Tr. poriadku ako nedôvodné zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.